ספר

ישועת צדיקים

מהני שני צנתרות דדהבא כבוד קדושת שמו מו"ה **דוד אופנהיים** זצוק"ל אב"ד ור"ט בקהלת נקלשבורג והמקובל האלהי החכם והשלם מו"ה **משה פרענער** ז"ל איך שעלה בידיהם בעזרת השי"ת להציל נפש אחת מישראל הלא הוא הנער אברהם במו"ה חיים ממדינת פולין, ומזה יהיה לנו מוסר נדול כי קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, כאשר יראו עין בעין הכל באר היטב מפורש על מכונו.

הוצאת בית מסחר הספרים של יהודה ליב נ"י **מארגענשטערן**
בוואַרשא, ברחוב פראנצישקאנער 26 №

וואַרשא

שנת **תרס"ה** לפ"ק

ІЕШУАСЪ ЦАДИКИМЪ

т. е. **Спасенье праведныхъ.**

Изданіе и собственность книгопродавца Л. МОРГЕНШТЕРНЪ,
ВАРШАВА, Францишканская № 26.

Типо-лит. Ф. Баумриттера, Красинская пл. № 6.
ВАРШАВА 1905.

Дозволено Цензурою
Варшава, 11 Января 1905 г.

מעשה ה' כי נורא הוא

לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ נספרה אל חוק פלאות לחוק. לישא דעי למרחוק כי גדולים מעשי ה' דרושיהו לכל חפציו. בהמצאו דרשוהו קרוב לכל קוראיו. לכל אשר יקראוהו באמת יעשה רצון יראיו. שועתם ישמע ויושיעם לא ימעד קרסולנו. והבוטח בה' חסד יסובבנו. באשר יראו עין בעין הכל באר היטב מפורש על מכונו.

הנה ידוע ומפורסם לקרובים ולרחוקים כי נער למד לכרס
הוא לכרסם במהר"ר חיים ממדיות פולין מק"ק שעפיט
היה משוטט בארץ ומתהלך בה זה שנה שנים רופים לשר נכנס
בה רוח חזית רוח עופים היה מקשקש בקרבו ומענה לותו
בעיניים רבים ויסורים קשים יום ביומו שנים ושלש פעמים פתע
פתאום השליכהו לרגלה ברחובות ובשווקים ועיני כל ישראל ושמחלים
למחות ולשפים נפשות לשר הקיפוהו וסבבוהו בכל פעם לרחות
שבע מוסר כי הרבה שלותים למקום בשכבו בשוק ידים ורגלים
לבו לנמה ופניו למעלה והיה מתוודה על חטא ועל חטאים שעשה
מנעוריו והכל בהתעוררת וקול נעים וקודש נפילתו לרגלה הכין לו
לבן גדול משקלו ערך שמונים לו חשעים לערות לותו לבן חטף
בשני ידיו בשעת הוידוי משני קלות הלבן והגביה לותו למעלה
עד שידו מגעת והכה לותו על לבו בכל לחלי כוחו על כל חטא
בפני עלמו כל פעם עד שקול הכרה מלותו הכתה בשמע למרחוק
כפטיש יפוצץ סלע וכל העם רואים את הקולות היו משתוממים
על המרלה שרקו ויטוו רחשם על המעשה רב כזה לשר לין
זכרון לרחשונים וגם לאחרונים הלא למשמע לוזן דלכה נפשו כל
הוידוים שהיה מתוודה על עלמו בפרוטרוט לפי סדר חלף בית
בהרמת קול נעים בהתעוררת רב והכלות כלילו היה לוטפים
והמוכים רבים הציב מעון לשר רלו בלשרו ומכלובו מעשים חלן
היה מלחק עמו בכל יום ויום שנים לו שלש פעמים וכיותר בשבתות
וימים

וימים מובים זה שנים שנים לאחר לברכם הלוך ונסוע נט ונד בארץ לא לו בכל מדינה ומדינה עיר ועיר ולא נמלט עזר ותרופה למכתו וזה לאיזה שבועות שעברו בא הנס קהלתנו הקדושה נקלשפורג עיר ואם בישראל עיר גדולה לה' מלאה חכמים מלאה סופרים :

והנה כאחר שמעטו כן רחיטו בלרות נפשו ומכאובו מעשים גדולים ונוראים ונראה בחוש רוח הולך בכל גופו ממעלה למטה ממטה למעלה ואחז הגדול הזה שהיה לו על לבו היה מזדעזע ומתגלגל והולך מעלמו במהירות לכל אורך הגוף בהולכה וחוזרת בלי הפסק בתוך כך חטפו בשתי ידיו וסגביהו למעלה כבראשונה והיה מתוודה ואזר והכה את החזן על לבו בכל כחו כן היה מבלה ימיו ושנותיו עד עתה . ועל הטוב יזכר שמו של מוריגו ורביט סגאון הגדול מופלג ומופלא ר"מ ואב"ד דקהלתנו ומלודתנו פרוסה בכל מדינת מעהרין בכלל כבוד שמו מהור"ר **דוד אפנהיים** נר"ו כשמעו את הנסר באזר הוא שם ואחרי רוחו כל המעשים אלו אזר לא נשמע ולא נראה עמד מרעיד ואמר מי יתן והיה לו עזר ותרופה למכתו סינולגל זכות ע"י זכאי ותפן ה' בידו יללית והיה מתרחק ניסף שהמקובל אלהי שהכם ושאלם מהור"ר **משה פרענער** י"ץ אזר מתגור פה קהלתנו הקדושה עם אשתו וכני ביתו זה איזה שנים מזמן הנסר אחרי שריפת ק"ק פראג הוא היה אות הפעם בק"ק ברודנא למסור דבר אלהים חיים לאיזה יחידי סגולה ושוב עבא תנ"ו לפ"ק מזר מהור"ר משה הנ"ל לביתו לקהלתנו להקדיש עתו לדבר מלוה לשלם דרכו לבית הדפוס לדפוס החיבור חמים שלו הנקרא ויקהל משה בהסכמת ה"ה סגאון הגדול מו"ר מהור"ר דוד הנ"ל כאזר שמך ידו עליו בהסכמה שלו על הדפסה שלו הנ"ל כי ה"ה מהור"ר משה הנ"ל היה משמש וילך מיס על ידיו כל משך זמן היותו פה קהלתנו ומן הראוי ליטול רשות לחייס ולשלום להוגיה מכח אל הפועל עסק הדפסת החיבור שלו וה' יגמור בעדו אז אמר לו סגאון רביט משה משה בלשון חיבה בלי פסיק מה לך כי נרדם אלא מסוגל לאתה ובדוק ומטשה ומפורסם לעסקים אלו כן ואולי חפץ ה' בידך יללית ויגלגל זכות ע"י זכאי כמוך וכבר סביעתי מגילת ספר שמלא בין כתבי קודש שלי חבילות מבילות

מהשבעות

מהצעות וסגולות השייכים לעסקים אלו תמסור לך לומן כתבי
קודש וחזקת והיית לאיש בחולי על ידך יתקדש שמו ברבים :

ובשבוע מוהר"ר משה סג"ל דברים אלה מן פה קדוש מוריו
ורביו הגאון הרב י"ו דברים נעימים וכתמרים
שפתים יקק לו אמר מוהר"ר משה לא מזגי ריפא אבי סדי'
לא תשקוט ולא תנוח עד שתמצא מזור ותרופה למכתו ועל ה'
תשליך יהבי ועזרי מעם ה' עושה שמים וארץ ומשה קבל תורה
מסיני ועוקר הרים הגאון הרב י"ו מסר לו הספרים וכתבי
קודש אלו לגאת לקראתו בגדולות ובנפלאות ולהיות רודף הרוח
עד תרמה בעזרת האל ביני וביני היה לדוגיו מוריו ורביו
מוכרח לפלס דרכו לעיר ווינא וגזר בתוקף גזירתו על התלופים
בי דינא רבא ב"ד הגדול דקהלתנו ובפרטות המופלאים שבב"ד
התלוף התורני הרבני מוהר"ר הירש דיין סג"ל וה"ה מוהר"ר
פרץ דיין שילבו אחו עמו בעובי קורה להיות לעזר ולסעד לה"ה
מוהר"ר משה הנ"ל להוליך מכת אל הפועל הקדוש משה הגדול
הזה ותיכף עשה מהור"ר משה לירוף כמשפת קדישת מן ב"ד
הגדול הנ"ל בלירוף כמה וכמה רבנים מופלגים אבני מעשה
ושהרי חסידים יראים וחרדים על דבר ה' בסכמה אחת וועד
קדוש ושלהן הטהור הלז לקנאת קנאת ה' לבחות לקדש שמו ברבים
לגאת לקראתו בכל יכולתם ותמלי כחם ובלירוף הלבו אליו לבית
מלונו ופתחו בשלום לעשות לו התרשה בשם ב"ד הגדול ולירוף
וועד קדוש הנ"ל וברשם לדוגיו מוריו ורביו הגאון הגדול ר"מ
ואב"ד דקהלתינו ורב המדינה נר"ו בכבוד מהור"ר דוד אבי מתרה
בך שתצא מן הגוף הנעבר תברם הלז בלי נזק ובלי נעבר העם
אשר יצאו פה והעם אשר היינו פה בתם לאו ולא תשמע לדברי
אבי אדם מה תעשה לך לגאת לקראתך בחרמות ושמתות ונידויים
בתרועים וקללות בכל אשר ים לאל ידי והאריכו למעניתם ובתם
אתה נייח לדבר אזי אבי מתקן לומך בתפלות ודקות ואבי מתקן
כמה וכמה שיעורים בלימוד תורה שבורך ואבי מקבל על שכם
תמימה מדי יום ויום תפנית מבורך מון מימים שאין לומרים
תחנה ואבי לומר קדיש שבורך כדי שיהיה לך מנוחה מן
המחבלים והמקטרגים הרודפים אחריך והיה הכל כמלחק בעיניו
השיב פה אשר כי לוחיתים ונעק בשמוק והימול הלוך אחה עושה

לי הסרלה בשם הרב האחן שלח טוב בעיר ווילנא והשיב לו
מוה' משה י"ן לאמת הוא הרב הגאון הוא בק"ק ווילנא לאכל קודש
נסיעתו מכאן לוה וגזר עלי בפוקף גזירתו שאלא לקרלאהך
בגדולות ונפלאות וכזרוף עמוים וכחימים שפוכה כאצר ים לאל ידי
והשיב הרוח לחי משחק בכם וכל עסקיו היה בשחוק והיתול
והרמת קול ועמד במרדו ולא השגיח בכל ההרלות שלהן לדרכם
הוסיף רשעה על רשעתו לעטות לותו בכפלים ביסורים רבים
ועינויים קשים כהגה וכהגה בתוך הדברים לעק בקול מר ויללה
לגה לחי נא כי זה משה שלוש לאצר נסעתי וברחתי מפניו בכל
מדינות הגר באצר ירלתי מפניו גם פה אין לי מנוחה ממנו ומי
הביאו הלום לאצר יגורתי בא לי ובכן לאחר שלשה החרלות לאצר
עשה מוהר"ר משה להרות לעיני כל ישרלל נעשה יום המוגדל
להשבעה רלשונה יום ה' כ"ב לחודש שבט הכ"ו לפ"ק בשבעה
ספרי תורות ובשבעה קופרות ובאחת רבים הימידי שגולה לה
הסביבו כלל להשבעה לנאת לקרלאתו בכח גדול הזה ובהאי פחדת
קוי יתבי שהקידום משם לה יבוא ח"ו לכלל חילול השם נגד
ישמעאלים בלא לה יגא מכח על הפועל לאכלית וגמר העסק והלואי
ולולי שיוליא מכח לפועל בפעולות אלו שהרות לה יעשה לותו
ביום השבת קודש כדרכו כל הימים בימי לידיהן ים לו מנוחה
ובשבת קודש מילר ומעשה לותו בעינויים קשים ואין מניח לו
לאכל כי אם לחם לר עם עפר והאלוף מהור"ר משה משיב
בחשד עליון בטחתי לגמור מלאכתי בעזרת האל ויעבור
עלי מה :

ובהגיע יום המוגדל הכ"ל הוליכו להשער הלז לבית הכנסת
החדשה פה ק"ק ניקלשפורג ברוב עם לאלפים נפשות
לאצר היו עומדים לפופים ולדעת ולרחות האיך יפול הדבר משפט
השער ומעשהו ושם אשרוהו בעבותות שחין על להבה ועלה
בהסכמה הכ"ל משה ידבר ויחזור ויעשה לו התרלה בשם כנסתת
קדישת הכ"ל ואם ישמע לקולם המה רולים להתפלל עבורו ולקבוע
עתי' לתורה ולומר לחריו קדיש לעשות תיקון ועזר ותרופה ואזי
הוסיף על רשעתו ויצא פניס כמקדם לעמוד במרדו בחמרו
כל הרומות שבעולם לא יזיזון לותי ממקומי ומה שאמרתם לתקן
לותי עלי נאמר מעות שלא יוכל לתקן כי כל החטאים שזכרתי
הוא טיפוי הקטן לאכל הוידוי הגדול עוני מנשוא ומקלו ומרי

עמו בשלום ושמחת ודברו עמו פה על פה ממש כמדבר איש אל רעהו שלא לותו על עמו ועל שם לבבו ועל שם עירו ולא רצה להגיד מלומה רק הגיד שם עירו מן טיר (נאהרלב) במדינות פולין ורצם מדינה היה וכשראתו בי כנישתא הכ"ל שכל כך מעיו פניו ולא השגיח בכל התרחות לז התמיל מוהר"ר משה הכ"ל להשבים לומו בשמות קדושים וכולם כאחד הרימו קולם לומר שיר של פגעים ושחרי תפלה למשה השייכים לעשק זה וכל קהל הקודש גדולים וקטנים פנו לחדריו לחן בפעם אחת בכל כחם בלי שפק היה מבקשים שערי ארקיע והיה תוקעים בשבעה שופרות בפעם אחת לז התמיל הרוח לזעוק בקול מר ומורת יולולי יליל וגעומי גנח בלי הפסק כמו רביע שעה בתוך כך חזר ונעק בקול גדול וחזק בחימה שפוכה על משמרתי לעמוד לא לנלח חולה ופער פיו לבלי חוק דברי קנטורים על כל אחד ואחד דברי תירודין וחרופין וגדופין ומהור"ר משה בלירוף כניסתא הכ"ל שמו ושלשו שיר של פגעים ושחר תפלות ועשקים השייכים לעשק זה כולם כאחד בלי הפסק כזה בהרמת קול ועניית לחן מקיבון גדול הכ"ל והרוח חזר ונמק בקול מר בזה כברשטוה והכל היה כמלחק ומשחק בעיניו וסוף דבר הכל נשמע לא לנלח חולה זה היה ממשיך עלמו כמו שלש שעות רלופים לח"כ עשו יום המוגבל להשבעה שני יום ב' כ"ו לחודש שבט תנ"ו לפ"ק יוליכו לת הנער לבית הכנסת היושנה פה ק"ק נ"ם ולא יזיזו עד תכלית וגמר העשק:

אבן ביום הכ"ל לחר ההשבעה היה הרוח נכנע ותש כחו ושבת קודש של לחריו עשה הנער קידוש ולכל בחות נפשו והיה מברך ברכת המזון במזון ומכ"ש שהיה לו מטוחה ביום השבת ולא היה מעשה ומילר לותו בחותו השבת כמלז ומקדש משך שעה שנים רלופים לשר רוב טימויים ויסוריש שלו היה מכוון דוקא ביום השבת קודש ולמחרתו ביום רלשון למלאכה חזר מוהר"ר משה הכ"ל ועשה לסיפה בבית הכנסת החדשה והושיב הנער הלז על התלמי"ר מול חרון הקודש וחזר ועשה לו התרחה בשם לירוף עדה הקדושה הלז שילא מן גוף הנער לחברש בלי נזק ונער לנער הלז ולא לשום בר ישראל לשר ישמו פה ושבר לינקו פה:

ומדר"ך משה הכ"ל קרא לפניו טוסח התפלה שרולה להתפלל עבודו משך שנה תמימה מדי יום ביומו חון מימים שאין לומרים בהם תחנון וה"ה מהור"ר משה הכ"ל

רולה

מעשה נורא

רגלי לומר קדיש עבורו ולקבוע עתי' לתורה עבורו ולומר לחבריו קדיש ועושה התפלה יהיה כך רבש"ע לא הרחמים לדון הסליחות אל מלך חנון ורחום לחתה ועושה חסד עם בריותיו הנה בחנו בתפלה ובתחנון לפניך שתשפיע שפע טוב ותעשה לפניו משורת הדין עם זה הרוח לחבר נתדבק ובא להטעד לחברתם הגולד מן יומא והוא מקשקש בתוכו גא לא הרחמים הקל מעליו דיינו לחף עים עליו עדיין דין להיות מטונף בעונתין חמורין אז קלין הלא לך ה' החסד להתן עליו חסד שלא חגס לבל ידח ממנו כל נדח ותעלה גא תפלתנו לפני כסא כבודך לזכור בזכרון טוב כל הזכיות וטובות הן לחבר עשה הרוח הזה בעלמו אז זכות לחבותיו ולברך תפלתינו שהוא מקובלות לפניך בקטורת הסמים וכריח ניחוח להשפיע עליו חסד ורחמים ולא יזכרו לו חטאיו ופשעיו ושא גא לעוונות ולפשעים שחטא ועשה ושפשע הן ע"י עלמו והן ע"י לחרים ותעלה תפלתינו לפניך כאלו התפלל בעלמו עליו יהיה לו הלנה ותשועה להגילו מכל המחבלים והמשחיתים והמקטרגין עליו לדונו כפי העונשים לחבר יעשתו עליו ויהיה לו מקום מנוחה נחמה בחופן וכתגלי שם לא יעוד חליו עוד ולא יזיק לשום לחד מן בר ישראל הן זכר לו נקיבה חזי ברוב רחמיך ורחמלתך חמול ע' ותום גא עליו ליתן לו שלחן ומנוחה ויהיה לו תקנה ולחתה השומע תפלת עמך ישראל ברחמים תשמע תפלתינו ויהיה לרצון לחמרי פינו לפניך ה' צורינו וגואלינו לחמן. ולעת הרוח בלעקה גדולה ומרה והשיב כן דברת ויפה דברת זתיקף ומיד תעשה התחלה לומר תהלים עבורי ותחמר קדיש וכן עשה מהור"ר משה וכחבר לחמר לעבך שמה מזמורים בתהלים לעק הרוח לחמור תיקף ומיד קדיש ותיקף למוד עבורי ותחמר ג"כ קדיש וכן עשה מהור"ר משה סג"ל:

אחר כך לחמר הרוח תן לי הרחבת הזמן עד שחמלא ליזה מקום מנוחה בעולם לחנה לחני בא רוחה רוחיתי כמה חלפים ורבבות מלחכי חבלה המחכים ומלפים על יציאתי מן הגוף הלז ויודעי בדינים קשים ואיך חגא מדיחה נחה זו ותנה מפניהם לחברת והשיב מהור"ר משה חל תירא לחברם לחברם לחכי מגן לך חנו מתפללים עבורך בתפלת רבים שחיזה חוזרת ריקם למלא לך עזר ותרופה רק לך לך להגיחתך ולטובתך חנו מכווים ושם לא תשמע לקולי ותעמוד במרדך חזי מחר יהיה הלות הזה לחי בא

עליך

עליך ח"ה בשבעות גדולות לשר לא נשמע ולא נראה ואתו
מרפיעים עליך ועל ממונים שלך עליונים ותחתונים להוציא לאוך
בכח ויד חזקה מגוף הנער הלז ושוב לא יהיה שום תקנה על
שאני מצריח עבורך כל השמות הקדושים לכן זאת העצה היעוצה
לך שתקדם שמו ברבים ובזה סר עונך וחטאתך תכופר על החילול
השם שעשית בחייך. למחרתו ביום השני הוליכו הנער לב"ה היכנה
פה ק"ק נ"ם התאספו שם עם עלום ורב יהודים וישמעאלים וגם
ליזה מוסלים וכניסתו הכ"ל הוליכו הנער עמהם תוך בית הכנסת
היכנה גם חלופים וקליעים ורחשים ומהיגי קהילה היו בתוכו
מעמד בב"ה שמם ואסרו הנער בעבותות מול ארון הקודש וחזר
מוהר"ר משה הכ"ל ועשה לו התרחה במקום התרחה לאחזוקה שלין
לאחריה כלום שילא מגוף הנער כלי נזק ונער רק דרך לגבע קטנה
שברגלו והכניסו לתוכו כמאז ומקדם להתפלל וללמוד עבורו ולומר
לאחריו קדיש ועדיין עמד במרדו כבראשונה מזר והסביב לתוכו
בהשבעות חמורות ובתקיעת ז' שופרות בפעם אחת ותפלות גדולות
חרמות שמתות וכידוי' ואלוניס לותו ואת ממונים שלו פעם אחר
פעם בלי הפסק בהרמת קול מקיבון גדול כזה מביא ומחון בעגייא
אמן בכל כחם מפי כולם בפעם אחת ובכיבוי נרות שבבית הכנסת
אז התחיל הרוח לנעוק בקול מר ונורא וקולו נשמע מעל כל קולי
קולות בתוך כך ויקרא אל משה הרף ממני ושתוק אני אלא בתופן
ובמנאי אתה תאמר קדיש עבורי בבית הכנסת החדשה וה"ה
מוהר"ר הירש דיין יאמר קדיש עבורי בבית הכנסת היכנה ודוקא
קדישים של תהלים המכריחי' כל המחבלים והמקטריגים עד כל
פנים עד אחר שלשים ומוהר"ר משה יצב על מקום אבלים בב"ה
שלשים יום דוקא אבל וחפוי ראש עבורי והנער אברהם יהב
אבילות ויאמר קדיש עבורי משך שנה תמימה ומהר"ר משה אמר
כל בני עמנו אשר מאתנו בבית הכנסת יתן צדקה עבורך אחד
המרבה ואחד הממעיט והסיב הרוח לדקה אינו מועיל לי כלום אלא
ימדדו הבית עלמין עבורי ויתנו הנרות לב"ה לנרות תפלה ואני
בחשם שמוצא שפתיכם השמרו אני למלא שאלתכם לגאת מגוף
הנער רק יתנו לי זמן י"ב חדשים ובתוך כך אמר י"ב ימים
ומוהר"ר משה הכ"ל בלירוף כניסתו קדישא הכ"ל השיבו על
הבטחה זו שהבטיחו לותו יהיה לבו נכון ובטוח בלותו שילא תיכף
מגוף הנער בלי היזק ובלא הרחבת זמן כלל כי לא יזיז משם עד

שיגא

שיהא מוכרח לנחת ומה שיעשה בחומם יעשה ברצון והשיב הרוח תוך י"ב שעות תמלא רצונכם ומהור"ר משה השיב אין לתי נותן לך הרחבת זמן לפילו שעה ותיכף ומיד היה בדעתו להשביע אותו ואת ממונים שלו בשמות הקדושים כמקדם ונעק הרוח בקול מר ונורא בלשון בקשה ובתחנונים אתם בני רחמנים אתם מרחמים על הגער למה לא אתם מרחמים עלי איך אלא מדיבה נפשי ומנוף טהור וקדוש כזה לא תפשר לי בתפשרות שבעולם שתלא קודם י"ב שעות מכמה טעמים הכומסים עמי לכן בקשתי מכם תן לי זמן י"ב שעות ואתם תרצו שתקיים דבורי ותמונתי בחופן ובתנאי שתתקיים ג"כ השבועתי בשם לאו אחזור לאחר ג' יום לגוף הגער תכרס ואמר לו מהור"ר הירש דיין סג"ל עשה לנו שבועה בשל עליון שאתה רוצה לנחת אחר י"ב שעות נעק הרוח אוי אוי לי אינו רצוני לומר זה הדיבור אם אני רצוני לומר זה הדיבור אלו בלותו פעם וזמן אין אני אהיה שוב ביד המחבלים אבל זאת אעשה אני אתקע לכם כפי שתלא אחר י"ב שעות ותרצו שתקיים דיבורי ותמונתי והשיב מהר"ר הירש סג"ל והאיך אנו יודעים שאתה יולא מגוף הגער שמא משטה בנו ואמר הרוח זה לכם האות אני אלא דרך אצבע קטנה שברגלו ואני עושה לי חור בזכוכית אחת שבחלון ושם אלא לדרכי ושאל לו מהור"ר משה על שמו אני צריך להתפלל עבורך ונעק הרוח יותר מעשר פעמים שמואל הוא שמי ורואם מדינה הייתי אבי נקרא ר' מענדיל ואבי זקיני נקרא ר' מיכל ואמי היתה נקראת בשמה בילא והרוח היה מקלל את אמו ושאל לו למה ועל מה קללת את אמך והשיב מפני שהיא פסיח' אותו לכל דבר רע כסף וזהב סרבית לי מעיתי לבעל וכסית' אומי שתכנום במחלוקת והודה ולא בוש שלא היית ע"י שלא עבדה והרג שני רבנים מהור"ר אילק ר' המנדלם זצ"ל ומהור"ר אסרן ר' לייבים על שהוכיחו אותו על מעשה הרעים ומשה נירום בק"ק (נאהאל) דרך כלל עבר על כל תרי"ג מלות במרד ובמעל מרד את רבונו ומכוון למרוד להכעיס :

ואח"כ ביקש בבקשה גדולה שיתן לו זמן רק י"ב שעות כיני והגיע זמן תפלת מנחה והיו מוכרחים להתפלל כי פנה יום וכמו גלגי ערב והיו מתפללים שמה בג"כ במעמד הגער ומתוך לחשיכה הלכו לביתם גם לברכת הלך למסעיו להקדם לשער היה שם ברחבות וקודם עלות השחר הלך הבוקר רץ לברכת

במסילות

במהירות מחדר לחדר והדלת סגר אחריו בכל כחו כמעט נשבר הדלת ובני בית ראו את מעשיו ואמרו לו למה כן ועל מה כן ותרדם ורעדה ופחד גדולה נפלה עליהם חזר ובא לחדר הראשון ויצא על הכפסל לפני התנור ונעץ בעקה גדולה תלכו מן החלון אני מזיק כל מי העומד אצל החלון ובלי הפסק חזר ונעץ תלכו מן החלון ותוך כדי דיבור פרץ הרוח דרך החלון ונעשה חור ענול כמו דיבר בחלון והנער נרדם על פניו אלמלא ויאחז לך עם וילולי יליל וגיעות גמא עוד בו נשמתו וברחה בהלכע קטנה אל רגלו סדק יזוב זוב דמו דרך שם יצא הרוח ותיכף ומיד נעשה הנער בריח חדשה ועמד והתפלל והניח תפילין ואמר קדיש מלא בכוונה גדולה קרוב ק"ש ונתן ריוח בין הדבקים כמשפטו וכדינו אשר כל העומדים שמה זלגו עיניהם דמעות מרוב שמחה אשר זה שעה שניס רופים לא היה יכול להתפלל מלומה ומכ"ש שלא הניח תפילין וכהאי מלתא לריכין אנו להודיע :

תיבה ביום אחר יציאת הרוח התאספו רוחני עם יחד הפלופים הקליפים בלילוף הב"ד דק"ק הכ"ל ושלחו המשמשים נאמנים שלהם הר"ר הירש שמש ונחמן בן הגאון זצ"ל גם החלוף הר"ר משה בן מוה' דוד פיקסלש זצ"ל שמש ונחמן דק"ק הכ"ל שילכו בכל נתי כנסיות ק"ק נ"ם ויכריזו בליווי הלופים הרחשים והקליפים בלילוף הלופים הדייניס ויתירו כל החרמות וגדויים ושמתות אשר נתנו על הרוח ועל הממונים שלו כולם יהיו בטילין ומבוטלין מאחר שקיים דבריו ואמונתו ויצא מן הגוף הנער אברש בלי נזק בתוך הזמן כאשר התנה ותקע את כפיו :

זה המעשה היה ביום ג' קודש עלות השחר בליל ד' בא הרוח קודש חלות בבית החלוף מהר"ר הירש והקלין בעל בן הר"ר זצ"ל לחם הקהל נקרא בפי כל ר' בער בעת י"ן לו ר' בער נפתלי י"ן של תורת אחד ירושלמי שהתורת שם נקרא בשמו מהור"ר נפתלי בן מהור"ר משה מווין זצ"ל ועוד שלשה הניח הרוח עמו ונתן בעקה גדולה ומרה ורלה להזיק לותו ורלה לשחריב את הבית ואמר תקעתי כפי שאצא מן הגוף הנער אברש בלי מק ובכן קיימתי את דיבורי ויצאתי בלי נזק כל ישראל ואני הייתי עם בעולם עם הממונים והיינו עם בין לותם לשפרעם ובאו בגדיהם חלפים ורכבות חיילות אשר רדפו ועברו אחריהם ולא נתנו

לנו

לנו מנוח לכף רגלינו מפני החרם וכדומים ושמחות ותרוצים אשר כתבו עליהם ולא ידעתי למה לנו נגלו ולמה לנו בחיים לכן לנו להזכירם לך שתתירו החרם הגדול מעליהם ואם לאו לנחמנו נדע מה נעשה והשיב מהור"ר נפתלי הכ"ל והלא כבר קדמו החלופים הקליפים בגירוש החלופים הדיינים ושלחו הנחמנים ושמשים שלהם מבעוד יום תיכף לאחר יציאתך מגוף הנעבר הנ"ל ושם הכריזו בכל בתי כנסיות ק"ק נ"ם שהיו כל החרמות וגידויים ושמחות ממך הממונים שלך ולעקר הרוח כבר ידעתי זאת אבל זה לינם לנו שהרם הפה שאסר הוא הפה שיתיר החלוף מהור"ר משה פרענגר הוא נתן עלי ועל ממונים שלי החרם שגדול ושאר השבועות שבשמות הקדושים הוא מוכרח להתיר לותנו עדיין לנו בחרם הוא צריך להכריז בכל בתי כנסיות פה ק"ק נ"ם ויבטל מעליהם החרם וכל השבועות אשר נתן עליהם:

וכן למחר ביום ד' התאספו החלופים והקליפים בגירוש הנ"ל הנ"ל ומהור"ר נפתלי ירושלמי הנ"ל אמר לפניהם בחרם הגדול שבא אליו הרוח בחלום בלילה בהקיץ ולא בחלום ודיבר עמו הדברים הנ"ל כאשר ידבר איש אל רעהו והרגיש עלמו בדמות חמול שמור גדול מאוד מלא עיניים והשלשה אשר בחיים עמו לא הכיר מרגיש ובכן שלחו החלופים והקליפים בגירוש החלופים הדיינים ולוו על מוה' משה פרענגר י"ץ שילך הוא בעלמו ובכבודו בכל בתי כנסיות ק"ק נ"ם ויכריז ויתיר בעלמו כל החרמות וגידויים והשבועות מן הרוח ומן הממונים שלו דהייט לערב ביום ד' היה מכריז זה הכרוז בב"ה דבית המדרש ולמחר ביום ערב ר"ח אדר בב"ה היתה ולמנחה גדולה בב"ה החדשה גם הנ"ל גזרו תענית בק"ק נ"ם בזה ערב ר"ח וקובעים לומר סליחות עבור השבועות וחרמות שנעשה:

זה נומה הכרוז קהל הקודם: דע אין מן מכריז ומודיע בפיות כי עין בעין נראה כי קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת ורצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם ע"י שלוחת הרוח וואס פר איבר גנגין אין באשר דאו מען האט מרמות וממות והשבועות גדולות וטורחים גיגעבן על הרוח ועל הממונים אלא בהריכות גדול בכל עניני תיכף ובתנאי מתנה נוועזין באש פר ניים וועלט זיין לזי זעט החרם בטל ומבוטל אין כחרם הנשבר

לא

לא צריכין ולא קיימין בכן אין מצין כרוז סל"ל מכריז בכל בתי כנסיות בלילוף קודשא בריך הוא ושכינתיה עם משרתיו לבת מעלה בעולמות בריאה יצירה עשיה וגם לא זה לעומת זה עשה אלהים בחלריסם ובטירותם ובמדורים וכל היתדות סחלר סביב למשכן כחומת ובהסכמת כל כניסתא קדישא לאבר החנה וועבט מקוים וועבען דאס הגער הגובר מן יוטא וועבט ווייטער לזוי פר בלייבין בלי שום נזק וגער וכן לכל בר ישראל אבר יבנו פה ואבר ליגנו פה וועבין הכל זיין בלי שום נזק וגער מן הכוח הכ"ל אבר הזכיר שמו שמואל הגובל מן בילא לו אבר שמות שים לו והיה בתוך הגער לאברהם הגובל מן יוטא לזי כל החלמות ושמחות ונידויים ואלוריס והשבעות וואס מען געבען האט הן על הממונים על הרוח לו על הרוח בעלמו זיין הכל בטילין ומבוטלין כאבס סגשבר ולין עליהס שום השבעה וחרס לאה וקללה ונידוי לו שמ' ויהיו מוקים מכל השבעות וחרמות וחלות וקללות ושמחות ונידויים ואלוריס אבר ניתן עליהס פה ק"ק כ"ם בתופן ובתגלי שהרות לא יבא להבע' ולהבהיל לשום אדם בעולם הן בהקין הן בחלום הן לאום לו אשה לו בתוך לו בתולה נער ותינוק הן זקן לו זקינה הן במדינה זו הן במדינות אחרות הן ביבוב לו במדבר בימים לו בנהרות וכל העם יהנו אל לבם לילך בעבודת השם יתעלה לעבדו ביראה ובאהבה כי השם טוב ומטיב עם כל ומגמל לעושי רלונו ומשגיח לעובדי רלונו וה' יתן השפע הטוב ורחמים לנו ולכל ישראל אמן סלה ע"כ :

והנער אברהם לא נשאר בו כח בכל גופו ואיברין לא היה בו כח לנשום רגליו על הארץ כל כחו לקח הרוח הכ"ל מכל רמ"ח אבריו אלו וגם חוס גדול נפל עליו כאשר מתם כאשר על ניהנס ומוטל על ערש דוי ולוו החלופים והקליטים לשכב מטתו בבית המדרש דוקא ולוה על מהור"ר משה לשמור לוחו יום ולילה על כל פנים ח' יום רלופים וגם מהור"ר משה י"ן תלה עליו קמיעות ושמות קדושים לשמור לוחו ויהי ליל ב' ד' יום לחודש שבט והנה המה יושבים בבית המדרש ומהור"ר משה בתוכם והיו עוסקים בלימוד בספר סוסר אחר חלות ותחיל הגער אברהם לצעוק צעקה גדולה ומרה וזה פלאות שמע ישראל ושאל לו למה ועל מה אתה צועק והשיב הגער אברהם הכ"ל הרוח עומד לנגדי

ולבן שלא רציתי על כתפו ואמר לי אם איני עושים לו התנאים שהתנו ביני ובינם בתוך גופך ורצה להכות אותי בחזקה ולבן שעל כתפו אבל חוץ לתרבע לחות עלי עומד ואין רשאי לכתוב חוץ לתרבע לחות עלי ודיבר עמו דברי שחוק והיתול וכך אמר לייתי בתוך גופך יותר מפני שניש ולא כהם ניניך ולא גם לחך ולא הזיק לך קין וחורף לחף על פי שהלכת ערום בחורף בקרירות גדול לא הזיק לך עכשיו מוטלת על ערש דוי זאת העלה היעולה לך הסר מעליך הפחות והקמיטות ותן לי רשות לכתוב לגופך כמקדש תיכף תעשה ברית מדשה סוף אמר לי שהתפארו עליו דיבו מקדש איש דבן אותו ע"י המחבלים ד' פעמים ביום ועכשיו רק פעמים ביום ואם אתם מקיימין התנאים שהתנו עמי יבא הזמן שלא יעבו אותי כלל רק מדור שלו יהיה במדבר מקום שהרגיעה לילית אבל הוא צריך להיות רוח שבפיו שהם תרבעים שגם מכרו מהם אבל עדיין צריך להיות רוח עוד שלשים שגם אח"כ יפסק מן השמים עליו בחיוה דיבים דבן אותו ואח"כ נוח לי מה שלא התנה עמו בשעת השבעה הבן הרשעון סיולד לקרוע על שמו שמות וגם שהיר לי בחזקה גדולה שהיה יבא חטף וחביר במלות וגם יהיה תמיד שגור בפי לומר מהלים שבורו:

בבן מאז והלאה לברס הלוך וגדול בגבריות גופו ותיבריו כד שיוף טייל ושיוף נפיק מתמימי דרך ההולכים בתורת ה' מחיל אל חיל ושם לוהלים של תורה ומאז והלאה גם יגון ואנחה ובכחובותיו אין פרץ וצוחה רק פדות ורווחה לשכי הגבר אשר יבטח בה' יזכה לעלות לציון עיר הקדחה בשמחה ושטון להלה ושמחה וגם אתם אחיו בני ישראל רצו תרצו מי כה' אלהיו בכל קריאיו אליו אל אלהי הרוחות ה' הוא בשמים ממעל ואל ארץ מתחת אין כמוך באלהים ה' ואין כמעשיך מי ימלל גבורות ה' ומי יספר כל תהלותיך ובכן המעשה אשר עשה משה לעיני כל ישראל נראה עין בעין וכדי שלא יסח האחת נעדרת בלבד אחר מעשיו וסגולות אשר עשה בק"ק ק"ם בפרט אל נשיש המקשות לילד רבים וכן שלימים יעידון ויגיד עליו כי חפץ ה' בידו יללית ועושים פירות וכדי להיות לזכרון לדורות נתן לכתוב במגילת ספר בעט ברזל ועופרת פה ק"ק ניקלשפורג קריה עליזה

קריה

קליה נחמנס הלהיס יכוננה לעולמי עד מד כי תבנס ירושלים
וליונה שמה מזבח כוללנה לעולמי בניל וכנה שלם פעמים בשנה.
משם דוד הקטן אופנהיים מחוגה ק"ק נקלשפורג וכל
מדינת מעהרין:

תם ונשלם

סֵפֶר חַיִּים (מהב"ל). וְהוּא פְּשָׁטִים, מְאֻמָּרִים מוּבִים וְטַעֲמִים הַגּוּיִם
עַל פְּשָׁה וַבְּדָה דְּבָרִים תְּתוּמִים וְחָתוּמִים וּמְתוּקָם
יְבוּאַר אֵיךְ יִתְנַהֵג הָאָדָם עִם קוֹנוֹ וְאֵנָשִׁי בֵּיתוֹ וְעִם שְׁאָר בְּנֵי אָדָם
בְּעִנְיְנֵי תוֹרָה, עֲבוֹדָה וּגְמִלוּת חֲסָדִים. חִבּוּר מֵאֵת הר"ר ר' חַיִּים בְּרַבִּי
בְּצַלְאֵל זלה"ה אָחִיו שֶׁל בַּעֲלֵינוּ הַגָּדוֹל מוה' לִיוְואי ז"ל הַנִּקְרָא בָּשֵׁם קָדוֹשׁ
"מהר"ל מִפְּרָאג". עִמִּיתוֹ נַחְבְּרוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ הרמ"א ז"ל. הַסֵּפֶר
הַזֶּה חִבֵּר הַמְחַבֵּר ז"ל וְלִפְנֵי עֲרוּכָתוֹ בָּעֲצָמוֹ פְּעָמִים אֲשֶׁר עָלָה הַמָּוֶת
בְּחֶלְוֹנֵי בֵּיתוֹ וַיִּקַּח מִמֶּנּוּ אֶת אִשְׁתּוֹ בְּמַכָּפָה ר"ל, גַּם שְׁאָר בְּנֵי בֵּיתוֹ
צְפוּיִם הָיוּ אֶלֵי מָוֶת וְנָצוֹלוּ בְּרַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאָז נִסְגְּרוּ בִּלְבֵּי בֵּיתוֹ
בְּעֵרוּ כִּשְׁנֵי חֲדָשִׁים מֵאֵין יוֹצֵא וּבָא, וּתְלָאוֹתָיו וְדַאֲגוֹתָיו אֵלּוּ לֹא
נָתָנוּ לוֹ לַעֲסוֹק בְּהַעְיוֹת דַּאֲבֵנִי וְרָבָא, וְחָלִילָה הָיָה לוֹ לָשֶׁבֶת בָּטֵל
מִדִּבְרֵי תוֹרָה כִּי הִיא חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ, וַיִּעֲצוּהוּ כְּלִיוֹתָיו לְחַבֵּר אֶת
הַסֵּפֶר הַזֶּה. הַסֵּפֶר נִכְתַּב בִּלְשׁוֹן צַח וְקַל וְנֶחֱתַךְ לַחֲמִשָּׁה סְפָרִים כְּשֵׁם
הַסְּפָרִים הַנִּזְכָּרִים בְּאָבִינוּ מוֹלְכֵנוּ. א) סֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.
ג) סֵפֶר פְּרִנְקָה וְכַלְכָּלָה. ד) סֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה. ה) סֵפֶר גְּאוּלָה וִישׁוּעָה.
בְּדוֹר שֶׁלָּנוּ הִתְעַבֵּר כְּבוֹד הָרַב הַגָּאוֹן וְהֶחָסִיד אִישׁ אֱלֹקִים מַאפְּטָא
וְצִוָּה לְהַדְפִּיס הַסֵּפֶר הַזֶּה וּמֵאֵר נִכְסְפָה נַפְשׁוֹ לְהַפִּיצוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא
זָז מֵחַבְּבָהוּ וְכָתַב עָלָיו שֶׁכָּל דִּבּוּר וְדִבּוּר מֵרַנְנִיתָא הַחוֹתְיָה וּבְרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמְרוּ. מְחִירוֹ 15 קאפ.

מַדְרֵשׁ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת. מוּסָר וּמַעֲשִׂיוֹת נִפְלָאִים וַאֲמִתִּיִּים עַל
כָּל דִּבּוּר וְדִבּוּר מֵעֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, וְנָלָוֶה
לָהֶם "צַוָּאַת בְּנֵי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל". מְחִירָם 5 קאפ.!

לְהַשִּׂיג בְּבֵית מִסְחַר הַסְּפָרִים שֶׁל הַמו"ל
ל. מָארְגֶענְשְׁטֶערְן וואַרְשָׁא בְּרְחוֹב קְרַאנְצִישְׁקַאנֶער 26 №
L. Моргенштернъ, Варшава Францишканская 26.

סֵפֶר הַחַיִּים (רמ"מ). קְבוּצַת דְּבָרִים טוֹבִים וַעֲרָבִים לְכָל בָּא מִבֵּין,
לְהַלְהִיב לִבָּבוֹת אִישׁ יִשְׂרְאֵל לְקָרְבָּן לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה גַּם לָאֻמּוֹת הַצְּרִיכִים אֲשֶׁר בְּכָל דּוֹר וָדוֹר.
חִבּוּר מֵאֵת הַכֹּהֵן הַצַּדִּיק כְּבוֹד מֹשֶׁה מַקָּאוֹנְיץ (עֵגֶל צַדִּיק לִבְרָכָה) אֲשֶׁר אַחֲבֵי
בֵּן הָיָה בִּירוּשָׁלַיִם, בָּעֵל הַמְחַבֵּר סִפְרֵי: צֵדָה לַדָּרֶךְ, דִּבְרֵי תוֹרָה,
רוֹמְמוֹת יִשְׂרָאֵל, אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל וְעוֹד סְפָרִי מוּסָר. הַסֵּפֶר הֶזֶה נֶחְלַק
לַחֲמִשָּׁה שְׁעָרִים וּבְכָל שַׁעַר יֵשׁ כַּמָּה סְעִיפִים: הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן
וּבוֹ ט' סְעִיפִים נִקְרָא "הָעִיקָּר לְהַשִּׂגִיחַ בָּחוּת שִׁכְלָל דָּבָר", בְּדוּמֶם,
בְּצוֹמֵם, בְּחִי וּבְקִבְּבֵר, יוֹכִיחַ כִּי כָּל דָּבָר מֵמְשִׁיךְ חִיּוּתוֹ מֵהָאֵין־סוֹף
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. הַשַּׁעַר הַשֵּׁנִי וּבוֹ י"ח סְעִיפִים נִקְרָא "הָעִיקָּר לָדַעַת שֶׁהָאָדָם
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" וְלֵית אֲתַר פָּנוּי מִנֵּיהּ, וְהַמַּאֲמִין בָּזֶה בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה
יִזְכֶּה לְנֶפֶשׁ הַקְּדוֹשָׁה. שַׁעַר הַשְּׁלִישִׁי וּבוֹ כ"ג סְעִיפִים נִקְרָא "הָעִיקָּר
לְרַבֵּק חִיּוּתוֹ בְּחִיּוּת הַתּוֹרָה" וַיָּפִיץ אוֹר אֵיךְ נִבְרְאוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל
הַיְצוּרִים בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְכִי בְּכָל אוֹת וְאוֹת יֵשׁ
עוֹלָמוֹת וּנְשָׁמוֹת וַאֲלָקוּת, וַאֲפִילּוּ בְּנְקֻדָּה קְטַנָּה מֵהָאוֹתִיּוֹת הָלוֹךְ אֶלֶף
אַלְפֵי עוֹלָמוֹת, וְהַתּוֹרָה נוֹתֶנֶת חַיִּים לַכֹּל, כִּי עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים
בָּהּ. שַׁעַר רְבִיעִי וּבוֹ מ"ו סְעִיפִים נִקְרָא "הָעִיקָּר לְקַשֵּׁר חִיּוּתוֹ עִם
כָּל הַנִּמְצָאִים בָּחֵי, הַחַיִּים". מֵהַשַּׁעַר הַזֶּה אָנוּ לוֹמְדִים אֵיךְ שֶׁכָּל אָדָם
צָרִיךְ לְהַסְתַּכֵּל בְּשָׂרְשׁוֹ וְעַל יָדֵי זֶה יִתְגַּדֵּל; כְּמוֹ הַצָּמָחִים אֲשֶׁר
עַל יְדֵי שֶׁרוֹאִים אֶת הַבּוֹנְבִים, מִתְלַהֲבִים וְחוֹשְׁקִים לְשָׂרְשָׁם, וְגַם הַפֵּס
הַמּוּשָׁךְ מִן הָאָרֶץ לְגֹבַל, כֵּן גַּם הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֵּנוּ אָדָם חֲצוּבָה מֵאוֹרוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְתִיקָּה הִיא בְּחִבְלֵי כֶּתֶף בַּפָּקוּר אֲשֶׁר מִשָּׁם חֲצוּבָה וְדֶרֶךְ
שָׁם יוֹרֶדֶת לְמַטָּה וּמְחַבֶּרֶת הַנֶּפֶשׁ הַקְּדוֹשָׁה עִם מְקוֹרָהּ, וְכָל זֶה יְסוֹבֵב
שֶׁהַכִּיר הַנֶּפֶשׁ אֶת בּוֹרְאָהּ וְהַחְשׁוּק לַעֲבוֹדָתוֹ. הַשַּׁעַר הַחֲמִישִׁי, הוּא
הָאַחֲרוֹן, וּבוֹ ט"ו סְעִיפִים נִקְרָא: "כֹּהוּת הַחַיּוּת וְהַשֵּׂכֶל הַמְחַשָּׁבָה
וְהָרָצוֹן", שָׁם יְגַלֶּה לָנוּ כִּי קוֹב"ה וְאוֹרַיְתָא וְהַנְּשָׁמָה הֵם אוֹרוֹת
שִׂכְלִיִּים, וְכָל נְשָׁמָה הִיא פְּרָט מִן סוֹדוֹת הַתּוֹרָה, וּכְמוֹ שֶׁמְּטַרָּא דִּקְדוּשָׁה
הִיא מָקוֹר כָּל דְּבָרִים טוֹבִים כֵּן הַהֶפֶךְ מִמְּקוֹר הַקְּדוּשָׁה הִיא מְקוֹר וְשׁוֹרֶשׁ כָּל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים הֵמָּה, וְאִם יִסְתַּכֵּל הָאָדָם בְּשׂוֹם לֵב עַל אֲבָרָיו,
עַל הַנֶּפֶשׁ וְהַנְּשָׁמָה עִם שֶׁעֶרוֹתָיו וּמַלְבּוּשָׁיו, כְּלֵי הַשִּׁמּוּשׁ וַאֲכִילָתוֹ, אֵי
זֶה מִבֵּין אֲשֶׁר הַכֹּל הוּא שָׁלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל מַה שֶּׁקָּנָה עֶבֶד קָנָה רַבּוֹ. וּבָזֶה
נִשְׁלַם סִפּוּר הַתֶּרוּשׁ "סֵפֶר הַחַיִּים" (רמ"מ). מְחִירוֹ 15 קאפ'.

לְהַשִּׂיג בְּבֵית מִסְחַר הַסְּפָרִים שֶׁל המו"ל

ל. מָארְגֶענְשְׁטֶערְן וואַרשָׁא פְּרַאנְצִישְׁקַאנֶער 26 ☆

Л. Моргенштернъ, Варшава Францишканская 26.